

overretten og en Medhjælper, som han antager, skulde gaae over til Skiftecommissjonen, fordi der der i denne maa findes baade tilstrækkelig Indsigt, Dygtighed og Erfaring til at kunne føre den nødvendige Control med saadanne Boer, medens Justitiarius vistnok har saamange Forretninger, at det vilde være rigtigst at fritage ham for Detaillen deraf, som ialfald maa overlades til en mere underordnet Medhjælper. Jeg veed nu ikke, om de med denne Control forbundne Forretninger ere saae bethdelige, at Antallet af Skiftecommissjonens Medlemmer derfor bør være 3 og ikke 2, men jeg haaber, at den høitærede Justitsminister, der er saa nøie bekendt med disse Forhold, vil yttre sig derover, og jeg for mit Bedkommende skal meget gjerne slutte mig til, hvad han i den Henseende maatte finde rigtig.

Hvad jeg isvrigt kunde have at bemærke ved dette Lovforslag, hører mere til Enkeltighederne, som jeg derfor ikke skal fremdrage ved denne første Behandling.

Justitsministeren: Det er overslødigt at udtale, at jeg takker den ærede Rigsdagsmand for hans velvillige Udtalelse. Vi ere aldeles enige om, at det, hvorpaa det kommer an, er at faae Skiftecommissjonen indrettet paa den bedste og hensigtsmæssigste Maade; men idet baade han og jeg gaae ud derafra, behøver jeg ikke at sige, at Grunden til, at Lovudkastet foreligger i den Form, det har, ikke ubelukkende er at søge deri, at man derved vil give Overrettens Assessorer Leilighed til at erhverve sig Indsigter og en Erfaring, som de ellers ikke kunne faae; det er langtfra, at en saadan Betragtning er det væsentligste Motiv til Lovens Form; men

paa den anden Side maa det ganske vist ikke tabes af Sigte, at dette Hensyn indtager sin Plads i Rækken af de Betragtninger, der have frembudt sig som de væsentligste ved hele Sagens Ordning. Naar den ærede Rigsdagsmand har bemærket, at den af ham antydede særlige Skiftecommissjon, som skulde besættes med Mænd, der kun beklæbte denne Embedsstilling, kunde sammensættes paa en saadan Maade, at dens Medlemmer efter nogen Tids Forløb vilde gaae over til Landsover- samt Hof- og Stadsretten, skal jeg ikke benegte Muligheden deraf, uagtet det vistnok ikke er meget sandsynligt; thi naar Niemedet skulde opnaaes med en saadan særlig dannet Skifteret, maatte man dog ved Beskikkelsen af Rettens Medlemmer gaae ud fra, at de Mænd, der indtraadte i den, maatte blive saaledes stillede, og kunde komme til saaledes at hellige sig det dem overdragne Hverv, at de ialfald ikke efter en kort Tids Forløb traadte tilbage fra deres Stilling, og da troer jeg virkelig ikke, at der for disse Mænd vilde være nogen slynderlig Fristelse til at gaae over i Overretten. Omvendt troer jeg heller ikke, at den ærede Rigsdagsmand har Ret i sin Forventning om, at Lands-Over- samt Hof- og Stadsrettens Assessorer vilde søle sig opfordrede til at gaae ind i en saadan Skifteret. Jeg holder mig forvisset om, at saaledes som Forholdene stille sig, vil det bestemt ikke blive Tilfældet. Hidtil har der for Overrettens Medlemmer eksisteret en Forpligtelse til at træde over i Skiftecommissjonen, men det er mange Gange Tilfældet, at man kun nødtvungen har høiet sig for denne Forpligtelse, det har ikke saa ganske sjelden fundet Sted, at man har maattet votere den paa-gjældende Assessor ind i Skiftecommissjonen.